BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. spalio 26 d.*

„Viešoji tarnyba – Pareigūnai – *Cedefop* – Pareigų paaukštinimas – 2015 m. pareigų paaukštinimo procedūra – Sprendimas nepaaukštinti ieškovo pareigų priskiriant prie AD 12 lygio – Pareigūnų tarnybos nuostatų 44 ir 45 straipsniai – Nuopelnų palyginimas – Pareiga motyvuoti – Implicitinis skundo atmetimas – Atsakomybė“

Byloje T-601/16

Georges Paraskevaidis, gyvenantis Auderghem (Belgija), atstovaujamas advokato S. Pappas,

ieškovas,

prieš

Europos profesinio mokymo plėtros centrą (*Cedefop*), atstovaujamą M. Fuchs, padedamos advokato A. Duron,

atsakovą,

dėl pagal SESV 270 straipsnį pateikto prašymo, pirma, panaikinti 2015 m. lapkričio 4 d. *Cedefop* direktoriaus sprendimą nepaaukštinti ieškovo pareigų priskiriant prie AD 12 lygio per 2015 m. pareigų paaukštinimo procedūrą ir, antra, atlyginti šiuo sprendimu ieškovui tariamai padarytą žalą

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni, teisėjai L. Madise ir R. da Silva Passos (pranešėjas),

kancleris E. Coulon,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 1988 m. liepos 1 d. ieškovas Georges Paraskevaidis buvo priimtas į nuolatinę tarnybą Europos Sąjungos Tarybos Generaliniame sekretoriate kaip A 7 lygio pareigūnas. 1996 m. liepos 15 d. jis buvo deleguotas į Europos profesinio mokymo plėtros centrą (*Cedefop*) kaip laikinasis tarnautojas eiti administratoriaus, o vėliau administracijos vadovo pareigas.

* Proceso kalba: prancūzų.

2 Nuo 1999 m. sausio 1 d. ieškovas buvo perkeltas į nuolatinę tarnybą *Cedefop* kaip A 5 lygio 2 pakopos pareigūnas. 2002 m. jis buvo perkeltas į patarėjo administracinės reformos klausimais pareigas.

3 2004 m. gegužės 1 d. įsigaliojus Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – PTN) pakeitimams, ieškovas buvo priskirtas prie AD 11 lygio administratorių (AD) pareigų grupės.

4 2003 m. rugsėjo 1 d. ieškovas buvo deleguotas į Europos rekonstrukcijos agentūrą (ERA), o 2007 m. sausio 16 d. grąžintas į *Cedefop* eiti Finansų ir viešųjų pirkimų tarnybos vadovo pareigas. Tuo metu jis buvo priskirtas prie AD 11 lygio 5 pakopos.

5 2011 m. kovo 1 d. ieškovas pasiekė aukščiausią AD 11 lygio pareigų 8 pakopą. Tuomet jis paprašė, kad jo pareigos būtų paaukštintos priskiriant prie AD 12 lygio – iš pradžių per 2010 m. pareigų paaukštinimo procedūrą (2011 m. gegužės 18 d. elektroninis laiškas), vėliau per 2011 m. pareigų paaukštinimo procedūrą (2011 m. spalio 3 d. laiškas). Tačiau šie jo prašymai nebuvo patenkinti.

6 Kartu 2011 m. gegužės 18 d. ieškovas paprašė atsižvelgti į jo tarnybos ERA laikotarpį ir ten jo gautus nuopelnų balus, tikėdamasis, kad tai pagreitins jo pareigų paaukštinimą *Cedefop*. Šis prašymas buvo atmestas iš esmės dėl to, kad ieškovas į ERA buvo deleguotas ne kaip pareigūnas tarnybos interesais, o jo paties prašymu ir interesais kaip laikinasis tarnautojas ir kad *Cedefop* paprastai neatsižvelgiama į tokį tarnybos stažą vertinant galimo paaukštinti kandidato nuopelnus.

7 2014 m. sausio 9 d., remdamasis PTN 90 straipsnio 1 dalimi, ieškovas pateikė paskyrimų tarnybos funkciją vykdančiam *Cedefop* direktoriui prašymą, kuriame skundėsi, jog per 20 metų jo pareigos nė karto nebuvo paaukštintos. Šis prašymas nebuvo patenkintas.

8 2015 m. kovo 31 d. ieškovo vadovas pateikė Žmogiškųjų išteklių departamentui siūlomų paaukštinti pareigūnų sąrašą. Ieškovo pavardė buvo įtraukta į šį sąrašą, patikslinant, kad jo paaukštinimas buvo antraeilis prioritetas.

9 2015 m. rugpjūčio 6 d. *Cedefop* Išteklių ir paramos departamento vadovas paskelbė pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, sąrašą. Šiame sąraše ieškovo pavardė buvo nurodyta tarp pareigūnų, galinčių siekti AD 12 lygio, pavardžių.

10 Tačiau ieškovo pavardės nebuvo 2015 m. spalio 14 d. valdymo komiteto parengtame pareigūnų, dėl kurių paskyrimų tarnybai pateiktas siūlymas paaukštinti pareigas, sąraše.

11 2015 m. lapkričio 4 d. paskyrimų tarnyba parengė pareigūnų, kurių pareigos paaukštintos, sąrašą, jame nebuvo ieškovo pavardės (toliau – ginčijamas sprendimas).

12 2016 m. sausio 29 d., remdamasis PTN 90 straipsnio 2 dalimi, ieškovas dėl ginčijamo sprendimo pateikė skundą, jį paskyrimų tarnyba gavo 2016 m. vasario 3 d. Jame ieškovas teigė, kad ginčijamame sprendime padaryta akivaizdi vertinimo klaida, juo pažeisti PTN 44 ir 45 straipsniai ir lygybės ir teisėtų lūkesčių apsaugos principai. Skundu taip pat buvo prašoma atlyginti žalą.

13 2016 m. balandžio 19 d. ieškovas apeliaciniam komitetui pateikė žodinius argumentus savo skundui pagrįsti.

14 *Cedefop* nepateikė eksplicitinio atsakymo į skundą nei per PTN numatytą keturių mėnesių terminą, nei vėliau.

15 2016 m. vasario 1 d. ieškovas grįžo į tarnybą Taryboje.

Procesas ir šalių reikalavimai

16 2016 m. birželio 22 d. Europos Sąjungos tarnautojų teismo kanceliarija gavo šį ieškovo ieškinį, iš pradžių jis užregistruotas numeriu F-31/16.

17 Remiantis 2016 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2016/1192 dėl jurisdikcijos perdavimo Bendrajam Teismui kaip pirmajai instancijai spręsti Europos Sąjungos ir jos tarnautojų ginčus (OL L 200, 2016, p. 137) 3 straipsniu, ši byla buvo perduota Bendrajam Teismui tokios stadijos, kokios ji buvo 2016 m. rugpjūčio 31 d., todėl dabar turi būti nagrinėjama pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamentą. Ši byla buvo užregistruota numeriu T-601/16 ir paskirta devintajai kolegijai.

18 Kadangi bylos šalys neprašė surengti teismo posėdžio pagal Procedūros reglamento 106 straipsnio 1 dalį, Bendrasis Teismas (devintoji kolegija), būdamas tos nuomonės, kad bylos medžiagoje yra pakankamai informacijos, nusprendė nagrinėti ieškinį be žodinės proceso dalies.

19 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš *Cedefop* atlyginti jo patirtą turtinę ir neturtinę žalą,

– priteisti iš *Cedefop* bylinėjimosi išlaidas.

20 *Cedefop* Bendrojo Teismo prašo:

– pripažinti ieškinį iš dalies nepriimtinu,

– atmesti visą ieškinį kaip nepagrįstą,

– atmesti reikalavimą atlyginti tariamai patirtą žalą,

– priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl prašymo panaikinti

21 Grįsdamas prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą ieškovas remiasi trimis pagrindais. Pirmasis pagrindas grindžiamas pareigos motyvuoti pažeidimu. Antrasis pagrindas susijęs su PTN 44 ir 45 straipsnių ir vienodo požiūrio ir teisės į karjerą pažeidimu. Trečiasis pagrindas grindžiamas rūpestingumo pareigos ir teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu.

22 Nurodydamas pirmąjį pagrindą ieškovas teigia, kad ginčijamam sprendimui trūksta motyvų. Šiuo aspektu jis pabrėžia: pirma, šiame sprendime tik pateiktas pareigūnų, kurių pareigos paaukštintos, sąrašas ir, antra, kadangi sprendimas atmesti jo skundą yra implicitinis, jame nėra nė vieno motyvo.

23 Taigi, jo teigimu, nei ikiteisminėje stadijoje, nei kiek tai susiję su jo ankstesniais prašymais dėl paaukštinimo, nebuvo pateikta nė vieno svaraus ginčijamo sprendimo motyvo. Todėl ieškovas mano, kad jam nebuvo sudaryta galimybė suprasti priežastis, dėl kurių jo pavardės nebuvo tarp pareigūnų, kurių pareigos paaukštintos.

24 Ieškovas teigia, kad vienintelė šiuo klausimu jo turėta informacija buvo tiesiog gandai, kad jo pareigas atsisakyta paaukštinti priskiriant prie AD 12 lygio, nes tuomet jos būtų aukštesnio lygio nei jo tiesioginio vadovo ir *Cedefop* direktoriaus pavaduotojo pareigos. Jis paaiškina, kad net jei tokie samprotavimai būtų įrodyti, jie tinkamai nepateisintų atsisakymo paaukštinti pareigas.

25 Be to, ieškovas pabrėžia, kad jeigu, kaip nagrinėjamu atveju, ginčijamas sprendimas niekaip nemotyvuotas, iš 2006 m. spalio 3 d. Sprendimo *Nijs / Audito Rūmai* (T-171/05, EU:T:2006:288, 41–47 punktai) ir 2008 m. spalio 8 d. Sprendimo *Barbin / Parlamentas* (F-81/07, EU:F:2008:125, 28 punktas) matyti, kad motyvų negalima ištaisyti per teismo procesą. Taigi šiuo pagrindu ginčijamą sprendimą reikia panaikinti *Cedefop* atsiliepime į ieškinį nepateikus jokių paaiškinimų.

26 Ieškovas priduria, kad skundo ir ieškinio atitikties taisyklė patvirtina negalimumą ištaisyti asmens nenaudai priimto akto motyvų per teismo procesą, nes pagal šią taisyklę jam draudžiama per teismo procesą pateikti naujus ieškinio pagrindus, o jis nežino sprendimo, kurio teisėtumą ginčija, motyvų. Jis mano, kad tokiu atveju pažeidžiama lygybė, nes administracija faktiškai yra geresnėje padėtyje.

27 Ieškovas taip pat ginčija *Cedefop* argumentą, kad to, jog jis buvo susipažinęs su savo veiklos vertinimo atskaitomis, pastabomis apie jo darbo našumą ir 2013 m. liepos 19 d. vidaus pažyma, pakako, kad ginčijamas sprendimas būtų pripažintas pakankamai motyvuotu. Anot jo, jei nagrinėjamoje byloje būtų pritarta šiems argumentams, SESV 296 straipsnis ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje numatyta jo teisė į veiksmingą teisinę gynybą netektų prasmės.

28 Be to, nors ieškovas pripažįsta, kad kandidatavo į pareigas Taryboje dar iki ginčijamo sprendimo priėmimo, jis teigia, kad šį išankstinį kandidatavimą paskatino atsargumo sumetimai – siekis apsisaugoti nuo galimo naujo sprendimo nepaaukštinti jo pareigų pasekmių.

29 Ieškovas pabrėžia, kad jis *a fortiori* negalėjo suprasti ginčijamo sprendimo motyvų, nes jo pavardė buvo įtraukta į pareigūnų ir tarnautojų, dėl kurių *Cedefop* valdymo komitetui buvo pateiktas pasiūlymas paaukštinti pareigas, sąrašą.

30 Savo ruožtu *Cedefop* mano, kad nors visiško motyvų nebuvimo negalima ištaisyti per teismo posėdį pateiktais motyvais, ginčijamas sprendimas buvo priimtas ieškovui žinomomis aplinkybėmis, kurios leido jam įvertinti jo pagrįstumą, todėl šį sprendimą reikia pripažinti pakankamai motyvuotu, kaip to reikalauja jurisprudencijoje įtvirtinti principai. Beje, šie principai priminti 2006 m. spalio 3 d. Sprendime *Nijs / Audito Rūmai* (T-171/05, EU:T:2006:288), kuriuo pats ieškovas grindžia savo argumentus.

31 Pirma, *Cedefop* primena, kad pareigų paaukštinimas grindžiamas procedūros taisyklėmis, kurios ieškovui, atsižvelgiant į jo eitas pareigas, negalėjo būti nežinomos ir kurios nagrinėjamu atveju taikytos objektyviai ir tiksliai.

32 Antra, *Cedefop* teigia, kad ieškovui buvo žinomas jo veiklos vertinimų turinys ir lygis, daugybė pastabų dėl jo vadovavimo darbo komandai ir kiti trūkumai ir pažeidimai, nurodyti prie jo asmens bylos pridėtoje 2013 m. liepos 19 d. vidaus pažymoje. Šiuo klausimu *Cedefop* pabrėžia, kad savo skundo 19 punkte ieškovas aiškiai nurodė jam pateiktas kritines pastabas, todėl jis negali pagrįstai teigti negalįs suprasti priežasčių, kodėl jo pavardės nebuvo tarp pareigūnų, kurių pareigos buvo paaukštintos.

33 Trečia, ieškovo teiginys, kad jis nesuprato ginčijamo sprendimo prasmės ir tai sukėlė nusivylimą ir paskatino grįžti į tarnybą Taryboje, neatitinka aplinkybės, kad galutinė paraiškų dėl pareigų, kurias jis dabar eina Taryboje, pateikimo data buvo ankstesnė už ginčijamo sprendimo priėmimo datą. Vadinasi, ieškovas galėjo nuspėti ginčijamo sprendimo turinį ir pakankamai gerai žinojo aplinkybes, kuriomis jis buvo priimtas.

34 Be to, kiek tai susiję su ieškovo pavardės įtraukimu į pareigūnų, kurių pareigas valdymo komitetas siūlė paaukštinti, sąrašą, *Cedefop* primena, kad jo bendrosiose įgyvendinimo nuostatose (Cedefop/DGE/10/2011 ir Cedefop/DGE/11/2011) numatytos procedūros buvo tinkamai laikytasi nagrinėjamu atveju ir kad, nors ieškovo pavardė buvo nurodyta šio valdymo komiteto parengtame visų pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, suvestiniame sąraše, jos nebuvo pareigūnų, kurių pareigas šis komitetas galiausiai pasiūlė paaukštinti paskyrimų tarnybai, sąraše.

35 *Cedefop* daro išvadą, kad iš visų šių aplinkybių, o ne vien iš ieškovo asmens bylos turinio matyti, jog ieškovui buvo žinomos ginčijamo sprendimo priėmimo aplinkybės.

36 Šiuo klausimu primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją PTN 25 straipsnio antroje pastraipoje nustatytos pareigos motyvuoti, kuri tik pakartoja SESV 296 straipsnyje įtvirtintą bendrą pareigą, tikslas yra pirmiausia suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kad jis galėtų įvertinti savo nenaudai priimto akto pagrįstumą ir galimybę pareikšti ieškinį Europos Sąjungos teisme, ir, antra, leisti šiam teismui įgyvendinti šio akto teisėtumo kontrolę (žr. 2005 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Napoli Buzzanca / Komisija*, T-218/02, EU:T:2005:343, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2006 m. spalio 3 d. Sprendimo *Nijs / Audito Rūmai*, T-171/05, EU:T:2006:288, 36 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2016 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Pohjanmäki / Taryba*, T-410/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:465, 77 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Darytina išvada, kad taip suformuluota pareiga motyvuoti yra esminis Sąjungos teisės principas, nuo kurio gali būti nukrypstama tik dėl imperatyvių reikalavimų (2005 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Napoli Buzzanca / Komisija*, T-218/02, EU:T:2005:343, 57 punktas, 2006 m. spalio 3 d. Sprendimo *Nijs / Audito Rūmai*, T-171/05, EU:T:2006:288, 36 punktas ir 2007 m. liepos 4 d. Sprendimo *Lopparelli / Komisija*, T-502/04, EU:T:2007:197, 74 punktas). Šios pareigos, kuri yra gero administravimo principo neatskiriama dalis, kaip matyti iš Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkto, reikšmė sustiprėjo įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, kuria buvo įtrauktos SESV 15 straipsnio 1 dalis ir 298 straipsnio 1 dalis. Iš tiesų atvira ir veiksminga Europos administracija turi griežtai laikytis PTN nuostatų. Konkrečiai kalbant, kiekvieno Sąjungos tarnautojų nenaudai priimto akto motyvavimas yra būtina sąlyga norint užtikrinti taikią darbo aplinką Sąjungos administracijoje ir išvengti įtarimų, kad personalo valdymas joje grindžiamas savivale ir favoritizmu.

37 Taip pat pagal suformuotą jurisprudenciją, nors paskyrimų tarnyba neturi motyvuoti sprendimo paaukštinti pareigas nei adresatui, nei kandidatams, kurių pareigos nebuvo paaukštintos, ji privalo motyvuoti sprendimą atmesti pagal PTN 90 straipsnio 2 dalį kandidato, kurio pareigos nebuvo paaukštintos, pateiktą skundą, nes šio sprendimo motyvai laikomi sutampančiais su sprendimo, dėl kurio pateiktas skundas, motyvais (2014 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Mocová / Komisija*, T-347/12 P, EU:T:2014:268, 41 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2016 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Pohjanmäki / Taryba*, T-410/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:465, 79 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

38 Vėliausiai motyvai turi būti pateikiami atmetant skundą (2002 m. vasario 20 d. Sprendimo *Roman Parra / Komisija*, T-117/01, EU:T:2002:35, 26 punktas ir 2014 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Mocová / Komisija*, T-347/12 P, EU:T:2014:268, 41 punktas).

39 Be to, tai, ar ginčijamo akto motyvai pakankami, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo formuluotę, bet ir į faktines bei teisines aplinkybes, kuriomis aktas buvo priimtas (žr. 1990 m. vasario 14 d. Sprendimo *Delacre ir kt./ Komisija*, C-350/88, EU:C:1990:71, 16 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją, 2016 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Pohjanmäki / Taryba*, T-410/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:465, 78 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2017 m. sausio 19 d. Sprendimo *Komisija / Frieberger ir Vallin*, T-232/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:15, 41 punktą). Pagal PTN 45 straipsnį pareigos paaukštinamos pagal atranką, todėl pakanka, kad skundo atmetimas būtų motyvuojamas nurodant, kad pareigūno situacijai taikytos teisės aktuose ir PTN įtvirtintos pareigų

paaukštinimo sąlygos (žr. 2002 m. vasario 20 d. Sprendimo *Roman Parra / Komisija*, T-117/01, EU:T:2002:35, 27 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2005 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Napoli Buzzanca / Komisija*, T-218/02, EU:T:2005:343, 60 punktą).

40 Be to, kai jokių motyvų nenurodoma iki pat ieškinio pareiškimo, pagal suformuotą jurisprudenciją šio trūkumo negalima ištaisyti jau pareiškus ieškinį paskyrimų tarnybos pateiktais paaiškinimais. Šioje stadijoje šie paaiškinimai nebeatliktų savo paskirties, todėl pareiškus ieškinį paskyrimų tarnyba netenka galimybės ištaisyti savo sprendimą pateikdama atsakymą dėl skundo atmetimo (1993 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Parlamentas / Volger*, C-115/92 P, EU:C:1993:922, 23 punktas; žr. taip pat 2007 m. vasario 7 d. Sprendimo *Caló / Komisija*, T-118/04 ir T-134/04, EU:T:2007:37, 268 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2016 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Pohjanmäki / Taryba*, T-410/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:465, 80 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

41 Galimybė pareiškus ieškinį ištaisyti padėtį dėl visiško motyvų nebuvimo pažeistų teisę į gynybą, nes argumentus dėl motyvų, su kuriais ieškovas susipažino tik pareiškus ieškinį, jis galėtų pateikti tik dublike. Taip būtų pažeistas bylos šalių lygybės Sąjungos teisme principas (2004 m. liepos 6 d. Sprendimo *Huygens / Komisija*, T-281/01, EU:T:2004:207, 109 punktas ir 2005 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Napoli Buzzanca / Komisija*, T-218/02, EU:T:2005:343, 62 punktas; žr. taip pat 2012 m. kovo 8 d. Nutarties *Marcuccio / Komisija*, T-126/11 P, EU:T:2012:115, 47 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

42 Implicitinio (taigi formaliai nemotyvuoto) skundo atmetimo atveju būtent administracijos veiksmai lemia ginčo atsiradimą, nes, negavęs jokio atsakymo į skundą per PTN 90 straipsnio 2 dalyje numatytą terminą, suinteresuotasis asmuo verčiamas kreiptis į Bendrąjį Teismą, kad tinkama forma sužinotų dėl jo priimto sprendimo motyvus. Tokie paskyrimų tarnybos veiksmai, pažeidžiantys gero administravimo reikalavimus, verčia abejoti atitinkamų funkcijų paskirstymu administracijai ir Sąjungos teismui, nes pastarasis tampa pirma ir vienintele instancija, kurioje suinteresuotasis asmuo gali sužinoti motyvus, kaip reikalaujama PTN 25 straipsnyje. Tai apmaudu juo labiau todėl, kad administracijai nustatytos pareigos motyvuoti laikymusi ikiteisminėje stadijoje siekiama sudaryti suinteresuotajam asmeniui galimybę suprasti dėl jo priimto sprendimo reikšmę ir, esant reikalui, tai gali jį įtikinti, kad šis sprendimas yra pagrįstas, todėl neverta pradėti ginčo teisme (šiuo klausimu žr. 2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Casini / Komisija*, T-132/03, EU:T:2005:324, 34 punktą).

43 Atvirkščiai, buvo nuspręsta, kad vien ikiteisminėje stadijoje pateiktų motyvų nepakankamumu negalima pateisinti ginčijamo sprendimo panaikinimo, jei per teismo posėdį paskyrimų tarnyba pateikia papildomų paaiškinimų (2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Morello / Komisija*, T-338/00 ir T-376/00, EU:T:2002:314, 55 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2005 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Sena / EASA*, T-30/04, EU:T:2005:161, 71 punktas), nors dėl šio sprendimo 40–42 punktuose nurodytų priežasčių institucijai neleidžiama klaidingų pirminių motyvų pakeisti visiškai naujais (šiuo klausimu žr. 2005 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Napoli Buzzanca / Komisija*, T-218/02, EU:T:2005:343, 63 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

44 Pavyzdžiui, Bendrasis Teismas pripažino, kad pirminio motyvavimo trūkumus galima ištaisyti papildomais paaiškinimais, kuriuos galima pateikti net vykstant teismo procesui, jeigu prieš pareikšdamas ieškinį suinteresuotasis asmuo jau žinojo pirminius motyvus (žr. 2002 m. vasario 20 d. Sprendimo *Roman Parra / Komisija*, T-117/01, EU:T:2002:35, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją, 2005 m. vasario 3 d. Sprendimo *Heurtaux / Komisija*, T-172/03, EU:T:2005:34, 44 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2006 m. spalio 3 d. Sprendimo *Nijs / Audito Rūmai*, T-171/05, EU:T:2006:288, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

45 Be to, kiek tai konkrečiai susiję su skundo dėl atsisakymo paaukštinti pareigas implicitiniu atmetimu, buvo nuspręsta, kad sprendimas turi būti pripažintas pakankamai motyvuotu, jei priimtas atitinkamam pareigūnui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis jam suprasti dėl jo priimtos priemonės reikšmę (žr. 2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Casini / Komisija*, T-132/03, EU:T:2005:324, 36 punktą ir jame

nurodytą jurisprudenciją, 2005 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Napoli Buzzanca / Komisija*, T-218/02, EU:T:2005:343, 64 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2006 m. spalio 3 d. Sprendimo *Nijs / Audito Rūmai*, T-171/05, EU:T:2006:288, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

46 Tačiau, atsižvelgiant į pareigos motyvuoti svarbą teisei į gynybą, aplinkybės, kuriomis priimtas sprendimas nepaaukštinti pareigų, implicitiškai patvirtintas pateikus skundą, tik išimtiniais atvejais gali būti laikomos pirminiais to sprendimo motyvais (2005 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Napoli Buzzanca / Komisija*, T-218/02, EU:T:2005:343, 79 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2000 m. kovo 9 d. Sprendimo *Vicente Nuñez / Komisija*, T-10/99, EU:T:2000:60, 44 punktą ir 2005 m. vasario 3 d. Sprendimo *Heurtaux / Komisija*, T-172/03, EU:T:2005:34, 47 punktą). Taigi tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė šioje byloje, pirminių motyvų buvimo negalima konstatuoti, nes paskyrimų tarnyba nepateikė jokių nuorodų į konkrečią ieškovo padėtį ir į jo nuopelnų palyginimą su kitų pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, nuopelnais, taikant PTN 45 straipsnyje įtvirtintus kriterijus (šiuo klausimu žr. 2005 m. vasario 3 d. Sprendimo *Heurtaux / Komisija*, T-172/03, EU:T:2005:34, 46–50 punktus ir 2013 m. spalio 23 d. Sprendimo *Verstreken / Taryba*, F-98/12, EU:F:2013:156, 31 ir 32 punktus; pagal analogiją taip pat žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Behmer / Parlamentas*, F-16/08, EU:F:2009:107, 32 punktą).

47 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad paskyrimų tarnyba nepateikė aiškaus atsakymo į skundą ir atmetė jį implicitiniu sprendimu.

48 Todėl reikia išnagrinėti *Cedefop* pateiktus įvairius įrodymus, skirtus patvirtinti, kad ginčijamo sprendimo priėmimo aplinkybės leido ieškovui suprasti jo reikšmę, taigi įvertinti jo pagrįstumą remiantis PTN 45 straipsnyje įtvirtintais kriterijais.

49 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad 2016 m. balandžio 19 d. ieškovas apeliaciniam komitetui žodžiu pateikė argumentus, kuriais grindė savo skundą (žr. šio sprendimo 13 punktą). Tačiau *Cedefop* neteigia, kad šiuo atveju ieškovui buvo pateikti net daliniai ginčijamo sprendimo motyvų paaiškinimai.

50 Be to, pirma, *Cedefop* teigia, kad dėl savo pareigų ieškovas būtinai turėjo žinoti pareigų paaukštinimui taikomas taisykles ir suprasti, jog šios taisyklės jo atveju buvo taikytos teisingai ir objektyviai vykdant 2015 m. pareigų paaukštinimo procedūrą. Vis dėlto ši aplinkybė nėra svarbi, nes vien galimo ieškovo žinojimo apie kriterijus, į kuriuos atsižvelgiama aukštinant pareigas, negalima painioti su žinojimu, kaip šie kriterijai buvo taikyti jo atveju (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Behmer / Parlamentas*, F-16/08, EU:F:2009:107, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

51 Tas pats pasakytina apie 2015 m. kovo 9 d. *Cedefop* direktoriaus raštą, skirtą visiems *Cedefop* personalo nariams, kuriuo šioje byloje remiasi *Cedefop*. Šiame rašte direktorius iš esmės vien bendrais bruožais apibūdino kriterijus, kurie bus taikomi per 2015 m. pareigų paaukštinimo procedūrą paaukštinant ir atsisakant paaukštinti pareigas. Vadinasi, iš šio rašto ieškovas niekaip negalėjo suprasti, kaip šie kriterijai buvo taikomi jo atveju.

52 Antra, *Cedefop* teigia, kad ieškovas žinojo apie daugybę kritinių pastabų dėl jo darbo, susijusių ne tik su vadovavimu komandai, bet ir su įvairiais pažeidimais, padarytais vykdant viešųjų pirkimų procedūras.

53 Šiuo klausimu iš 2012–2014 m. veiklos vertinimo ataskaitų, žinoma, matyti, kad ieškovui galėjo būti pateiktos kritinės pastabos, visų pirma dėl vadovavimo darbo komandai. Iš tiesų 2012 m. veiklos vertinimo ataskaitoje vertintojas pažymėjo, be kita ko, kad tais metais tikėjosi „iš [ieškovo] ir jo komandos narių taikesnio ir labiau koordinuoto darbo“, tačiau „per pirmąjį pusmetį to nepavyko pasiekti, nes kartkartėmis tarnyboje kildavo įtampa“. Toje pačioje ataskaitoje nurodyta, kad, nepaisant konstatuotos pažangos, „[ieškovui] vis dar sunkiai sekėsi optimaliai paskirstyti savo darbo laiką <…> ir deleguoti darbą savo komandos nariams“; vertintojas pažymėjo, kad ieškovas „buvo per daug užsiėmęs savo pavaldinių darbo perdarymu, taisymu ar tobulinimu“ ir tam naudojo laiką, kuris turėjo būti skirtas

„jo tarnybos prioritetams ir bendriems tikslams pasiekti, tiesiogiai vadovauti komandai ir nesutarimams šalinti“. 2013 m. veiklos vertinimo ataskaitoje vertintojas pažymėjo, be kita ko, kad „[ieškovas] turi dėti papildomas pastangas, kad užtikrintų tinkamą bendravimą su tarnybos nariais, veiksmingai šalinti iškilusius nesutarimus ir sklandžiai vykdyti administracines ataskaitas, planus ir laikytis terminų“. Galiausiai 2014 m. veiklos vertinimo ataskaitoje – paskutinėje ieškovo vertinimo ataskaitoje iki ginčijamo sprendimo priėmimo – vertintojas pažymėjo, kad ieškovui „daug geriau sekėsi rengti taisykles ir revizuoti dokumentus, nei vadovauti personalui“ ir kad jis vis dar per daug savo darbo laiko skyrė „dokumentų taisymui, gerinimui ar tobulinimui, kai jo buvo prašoma pateikti tik techninę nuomonę“. Vertintojas vėl apgailestavo, kad šis laikas nebuvo skiriamas „jo tarnybos prioritetams ir bendriems tikslams pasiekti ir tiesiogiai vadovauti komandai“, ir išreiškė viltį, kad 2015 m. ieškovas taikys „sau ir savo komandai skaidresnį ir labiau koordinuotą darbo metodą“.

54 Vis dėlto 2012–2014 m. veiklos vertinimo ataskaitose buvo ir tam tikrų teigiamų atsiliepimų apie ieškovo darbą.

55 Konkrečiai kalbant, iš 2014 m. veiklos vertinimo ataskaitos matyti, kad ieškovas buvo „atsidavęs darbui“, „dirbo viršvalandžius“ ir „su juo buvo malonu dirbti“; toje pačioje ataskaitoje *Cedefop* direktoriaus pavaduotojas pabrėžė, kad ieškovas „pasiekė visus jam iškeltus tikslus ir parodė gerą darbo kokybę“, ir akcentavo jo didelį „atsidavimą darbui ir atsakomybės jausmą“.

56 Kalbant apskritai, iš 2012–2014 m. veiklos vertinimo ataskaitų matyti, kad bendras ieškovo veiklos vertinimas buvo patenkinamas, kasmet jo darbo našumas buvo priskirtas prie III lygio, o tai reiškė „gerą ir einamas pareigas atitinkančio lygio“ našumą.

57 Be to, 2012 ir 2013 m. veiklos vertinimo ataskaitose pažymėtas ieškovo vadovavimo gebėjimų pagerėjimas. Pavyzdžiui, iš 2012 m. veiklos vertinimo ataskaitos matyti, kad ieškovas dalyvavo vadovavimo mokymuose, siekdamas pagerinti savo gebėjimus šioje srityje, ir kad nuo tų metų jis „rengė veiklos planą ir pradėjo taikyti įgytas žinias praktikoje“. Vis dėlto toje pačioje ataskaitoje nurodyta, kad šis ieškovo darbo aspektas dar gerintinas. 2013 m. veiklos vertinimo ataskaitoje vertintojas pažymėjo „[ieškovo] pažangą vadovaujant darbo komandai“ ir visų pirma „reguliarių tarnybinių susirinkimų organizavimą“. Nors vertintojas pabrėžė, kad „tam tikra pažanga tebėra reikalinga“, jis atkreipė dėmesį į tai, kad ieškovas „delegavo daugiau kontrolės funkcijų kitiems darbuotojams <…>, kad turėtų daugiau laiko savo tiesioginėms vadovavimo ir organizavimo užduotims“, taigi jis pripažino „[ieškovo] pastangas gerinti vadovavimo [gebėjimus]“.

58 Galiausiai 2014 m. veiklos vertinimo ataskaitoje vertintojas pažymėjo, kad ieškovas iš esmės „pasiekė visus jam iškeltus tikslus ir parodė gerą darbo kokybę“ ir kad „jo atsidavimas darbui ir atsakomybės jausmas yra labai vertingi“.

59 Šiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad vien dėl kritinių pastabų 2012–2014 m. savo veiklos vertinimo ataskaitose ieškovas negalėjo suprasti, kaip PTN 45 straipsnyje įtvirtinti kriterijai buvo taikyti jo atveju ir kaip tai pateisino sprendimą nepaaukštinti jo pareigų per 2015 m. pareigų paaukštinimo procedūrą, kai *Cedefop* palygino pareigūnų, kurių pareigos galėjo būti paaukštintos, nuopelnus.

60 Be to, jokio iš B.15 ir B.19–B.28 prieduose pateiktų vienuolikos raštų ir elektroninių laiškų, kuriais *Cedefop* remiasi atsakydamas į ieškinio pirmąjį pagrindą, negalima laikyti net neišsamiu paaiškinimu to, kaip paskyrimų tarnyba vertino ieškovo nuopelnus per 2015 m. pareigų paaukštinimo procedūrą, taikydama PTN 45 straipsnyje įtvirtintus kriterijus.

61 Iš tiesų kalbant pirmiausia apie du B.26 priede esančius 2015 m. sausio 9 d. elektroninius laiškus, kuriais pasikeitė vertinant ieškovą dalyvavę *Cedefop* darbuotojai, pakanka konstatuoti, kad jie nebuvo adresuoti ieškovui. Kadangi niekas bylos medžiagoje nepatvirtina, kad šių elektroninių laiškų kopijos buvo nusiųstos ieškovui per administracinę procedūrą, šie dokumentai niekaip negali būti laikomi pirminiais motyvais.

62 Be to, kalbant apie kitus *Cedefop* nurodytus dokumentus, kurių dauguma parengti daugiau nei prieš metus, o kai kurie – daugiau nei prieš penkerius ar net septynerius metus iki ginčijamo sprendimo priėmimo, pažymėtina, kad jie, be abejo, patvirtina, jog ieškovas žinojo apie jam pareikštas tam tikras kritines pastabas dėl jo vadovavimo gebėjimų ir darbo su kai kuriais viešųjų pirkimų dokumentais.

63 Vis dėlto, pripažinus, kad nagrinėjamos bylos aplinkybėmis vien neigiamos pastabos dėl tarnautojo gali būti pakankami pirminiai motyvai, būtų pakenkta PTN 90 straipsnio 2 dalyje numatytos ikiteisminės procedūros pagal suformuotą jurisprudenciją tikslui – leisti draugiškai išspręsti ginčus, kurių kyla, kai pateikiamas skundas (1996 m. kovo 7 d. Sprendimo *Williams / Audito Rūmai*, T-146/94, EU:T:1996:34, 44 punktas ir 2015 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Cuallado Martorell / Komisija*, T-506/12 P, EU:T:2015:931, 64 punktas).

64 Iš tiesų toks požiūris leistų paskyrimų tarnybai pasiremti bet kokiu kandidatui, kurio pareigos nepaaukštintos, praneštu neigiamu vertinimu, kad išvengtų iš PTN 90 straipsnio 2 dalies antros pastraipos išplaukiančios pareigos įteikti jam motyvuotą sprendimą dėl jo skundo atmetimo; šia pareiga konkrečiai išreiškiamas, pirma, PTN 25 straipsnio antroje pastraipoje įtvirtintas reikalavimas motyvuoti bet kurį asmens nenaudai priimtą sprendimą ir, antra, Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje garantuota teisė į gerą administravimą.

65 Neatsakius į skundą, pateiktą dėl sprendimo nepaaukštinti pareigų, kuris pats nebuvo motyvuotas, suinteresuotajam asmeniui gali kilti ar sustiprėti nesupratimo ar net nusivylimo jausmas ir taip susidarytų atmosfera, skatinanti pareikšti ieškinį Sąjungos teisme, o to galbūt būtų galima išvengti, jeigu paskyrimų tarnyba parodytų reikalaujamą rūpestingumą.

66 Trečia, negalima pritarti *Cedefop* teiginiui, kad pirminių ginčijamo sprendimo motyvų buvimą patvirtina skundo 19 punktas, kuriame ieškovas nurodė, jog „jo vadovas <…> žodžiu ir raštu reiškė nepasitenkinimą jo vadovavimu darbo komandai“.

67 Šis konstatavimas daugiausia gali atspindėti ieškovo spėliojimus dėl veiksnių, į kuriuos *Cedefop* galėjo atsižvelgti vertindamas jo nuopelnus per 2015 m. pareigų paaukštinimo procedūrą. Tačiau dėl šio sprendimo 63–65 punktuose nurodytų priežasčių vien kandidato, kurio pareigos nepaaukštintos, žinojimas apie jo neigiamus vertinimus iš esmės negali atstoti sprendimo nepaaukštinti pareigų motyvų, kurių nurodytas kandidatas turi teisę tikėtis iš paskyrimų tarnybos atsakymo į jo skundą.

68 Šiuo aspektu *Cedefop* negali remtis 2010 m. vasario 24 d. Sprendimu *P / Parlamentas* (F-89/08, EU:F:2010:11), kuriame Tarnautojų teismas dėl sprendimo atleisti iš tarnybos nusprendė, kad „iš paties ieškovės skundo buvo matyti, kad ji, peržiūrėdama savo asmens bylą, galėjo susipažinti su prašymu atleisti“ ir „todėl galėjo suprasti, kad šis prašymas ir vėlesnis ginčijamas sprendimas buvo grindžiami „asmeninio ir politinio pasitikėjimo tarp jos ir prie politinės grupės nepriskirto nario [A. M.] – jos tiesioginio vadovo – nutrūkimu““. Iš tiesų šioje byloje nagrinėjamas atvejis yra kitoks, nes jokia bylos medžiaga nepatvirtinta, kad per administracinę procedūrą ieškovas galėjo susipažinti su kokiu nors *Cedefop* parengtu dokumentu, kuriame būtų paaiškinta, kaip kritika, pareikšta dėl jo gebėjimų vadovauti komandai, pateisino sprendimą nepaaukštinti jo pareigų, priimtą atlikus PTN 45 straipsnyje numatytą nuopelnų palyginimą.

69 Pagaliau ketvirta, vien tik *Cedefop* nurodyta aplinkybė, kad ieškovas kandidatavo į pareigas Taryboje daugiau nei prieš mėnesį iki ginčijamo sprendimo priėmimo, daugiausia gali patvirtinti, kaip matyti iš paties ieškovo paaiškinimų, kad jis baiminosi, jog jo pareigos nebus paaukštintos, ir taip mėgino susikurti galimybę išeiti iš darbo *Cedefop*, jei jo lūkesčiai nebūtų patenkinti. Tačiau ši aplinkybė niekaip nepatvirtina nei to, kad nuo to momento ieškovas buvo įsitikinęs, jog jo pareigos nebus paaukštintos, nei juo labiau kad jis žinojo sprendimo nepaaukštinti pareigų motyvus.

70 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad prieš susipažindamas su atsiliepimu į ieškinį ieškovas galėjo tik spėlioti, kad *Cedefop* pareikštos kritinės pastabos dėl jo gebėjimų vadovauti ir dėl tam tikrų trūkumų jam tvarkant kai kuriuos viešųjų pirkimų dokumentus galėjo turėti įtakos vertinant jo nuopelnus per 2015 m. pareigų paaukštinimo procedūrą.

71 Atvirkščiai, joks *Cedefop* pateiktas įrodymas neleidžia patvirtinti, kad prieš pareikšdamas šį ieškinį ieškovas galėjo suprasti, kaip į šią kritiką buvo atsižvelgta jo atveju taikant nuopelnų vertinimo kriterijus, paaukštinimo srityje numatytus PTN 45 straipsnyje. Vadinasi, aplinkybių, kuriomis buvo priimtas ginčijamas sprendimas, negalima laikyti net nepakankamais šio sprendimo motyvais.

72 Todėl reikia pritarti ieškinio pirmajam pagrindui ir panaikinti ginčijamą sprendimą, nesant reikalo nagrinėti ieškovo nurodytų ieškinio antrojo ir trečiojo pagrindų. Šiomis aplinkybėmis taip pat nebūtina spręsti dėl *Cedefop* pareikšto nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo dėl kai kurių ieškinio elementų, kurie, anot jo, akivaizdžiai viršija ginčo ribas ir todėl neturi reikšmės jo sprendimui.

Dėl reikalavimo atlyginti žalą

73 Ieškovas reikalauja atlyginti neturtinę ir turtinę žalą, kurią jis teigia patyręs dėl ginčijamo sprendimo priėmimo.

74 Šiuo klausimu ieškovas, visų pirma dėl patirtos neturtinės žalos, teigia, kad visiškai nemotyvavusi ginčijamo sprendimo paskyrimų tarnyba padarė itin sunkų pažeidimą, kuris, be bylinėjimosi išlaidų, galėjo sukelti jam stresą ir nusivylimą. Jo teigimu, tokio pažeidimo negalima tinkamai ištaisyti vien panaikinus ginčijamą sprendimą.

75 Be to, ieškovas teigia, kad turtinę žalą jam taip pat sukėlė *Cedefop* elgesys, kai šis, užuot tinkamai išnagrinėjęs nuopelnus, kaip to reikalaujama pagal PTN 45 straipsnį, nepagrįstai atsisakė paaukštinti jo pareigas, nepaisydamas jo dėtų pastangų ir per šešiolika tarnybos šioje Sąjungos įstaigoje metų pasiektų rezultatų. Jis nurodo, kad sukeltas neteisybės, nusivylimo ir nevilties jausmas nulėmė jo sprendimą grįžti į tarnybą Taryboje, o dėl to jo šeima turėjo persikelti kitur ir įprasti prie naujos gyvenamosios vietos. Ieškovo teigimu, šią neturtinę žalą, įvertintą 16 000 EUR ir atitinkančią 1 000 EUR už kiekvienus tarnybos metus, taip pat galima atskirti nuo ginčijamo sprendimo, todėl ji turi būti atlyginta neatsižvelgiant į tai, ar šis sprendimas panaikintas, ar ne.

76 Dėl turtinės žalos ieškovas teigia patyręs piniginę žalą, atitinkančią prarastas pajamas, kurias jis būtų gavęs, jei jo pareigos būtų paaukštintos; nuo šios sumos turi būti priskaičiuotos Europos Centrinio Banko (ECB) nustatyto dydžio palūkanos.

77 *Cedefop* ginčija reikalavimą atlyginti žalą. Anot jo, ginčijamas sprendimas yra teisėtas, o ieškovas neįrodė jokio pažeidimo, dėl kurio galėtų kilti deliktinė Sąjungos atsakomybė. Šiuo klausimu jis pabrėžia, jog kadangi pareigūnai neturi jokios teisės į pareigų paaukštinimą, ieškovas negali pagrįstai reikalauti atlyginti jo tariamai patirtą piniginę žalą. Jis taip pat mano nesąs atsakingas už ieškovo tariamai patirtą žalą dėl grįžimo į tarnybą Taryboje, nes sprendimą grįžti ieškovas priėmė savo valia. Tai patvirtina veiksmai, kurių ieškovas, siekdamas išeiti iš *Cedefop*, ėmėsi dar prieš priimant ginčijamą sprendimą. Galiausiai *Cedefop* pabrėžia, kad ieškovo pateiktas jo tariamai patirtos žalos įvertinimas nepagrįstas jokiais skaičiavimais ir neturi jokio teisinio pagrindo.

78 Šiuo klausimu primintina, kad pagal valstybės tarnybos srityje suformuotą jurisprudenciją Sąjungos deliktinė atsakomybė kyla tuo atveju, kai tenkinamos visos šios sąlygos: institucijų veiksmai, kuriais jos kaltinamos, yra neteisėti, padaryta reali žala ir egzistuoja priežastinis ryšys tarp šių veiksmų ir nurodytos žalos. Šios trys sąlygos yra kumuliacinės, todėl neįvykdžius kurios nors vienos iš jų Sąjungos atsakomybė nekyla (1994 m. birželio 1 d. Sprendimo *Komisija / Brazzelli Lualdi ir kt.*, C-136/92 P, EU:C:1994:211, 42 punktas; taip pat žr. 2010 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Komisija / Petrilli*,

T-143/09 P, EU:T:2010:531, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2017 m. gegužės 17 d. Sprendimo *PG / Frontex*, T-583/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:344, 97 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

79 Darytina išvada, kad, net nustačius Sąjungos institucijos ar įstaigos padarytą pažeidimą, Sąjungos atsakomybė gali faktiškai kilti tik jei ieškovui pavyksta įrodyti savo patirtos žalos tikrumą (šiuo klausimu žr. 2004 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Montalto / Taryba*, T-116/03, EU:T:2004:325, 126 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2005 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Napoli Buzzanca / Komisija*, T-218/02, EU:T:2005:343, 98 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

80 Dėl ieškovo nurodytos turtinės žalos, taip pat dėl neturtinės žalos, kurią jis teigia patyręs dėl *Cedefop* atsisakymo paaukštinti jo pareigas tinkamai neišnagrinėjus jo nuopelnų, kaip to reikalaujama pagal PTN 45 straipsnį, pabrėžtina, kad ši nurodyta žala iš esmės kilo dėl ieškinio dėl panaikinimo antrajame ir trečiajame pagrinduose nurodyto esminio neteisėtumo.

81 Kadangi ginčijamam sprendimui trūksta motyvų ir dėl to jis turi būti panaikintas (žr. šio sprendimo 72 punktą), darytina išvada, kad Bendrasis Teismas negali įvertinti jo pagrįstumo išnagrinėjęs šiuos ieškinio pagrindus (pagal analogiją žr. 2005 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Napoli Buzzanca / Komisija*, T-218/02, EU:T:2005:343, 99 punktą). Šiuo aspektu reikia priminti, kad viena iš motyvų paskirčių yra būtent leisti Sąjungos teismui patikrinti jam apskųstų aktų teisėtumą (žr. šio sprendimo 36 punktą).

82 Taigi pagal SESV 266 straipsnio pirmą pastraipą *Cedefop* turi imtis priemonių, būtinų šiam teismo sprendimui įvykdyti, ir prireikus priimti naują motyvuotą sprendimą (šiuo klausimu žr. 2005 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Napoli Buzzanca / Komisija*, T-218/02, EU:T:2005:343, 100 punktą ir 2015 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Diamantopoulos / EIVT*, F-30/15, EU:F:2015:138, 33 punktą). Šioje stadijoje Bendrasis Teismas negali daryti išvados dėl konkrečios turtinės žalos buvimo dėl atsisakymo paaukštinti ieškovo pareigas, nes *Cedefop* direktorius turi priimti naują sprendimą.

83 Kalbant apie neturtinę žalą, kilusią dėl ginčijamo sprendimo motyvų trūkumo, reikia atsižvelgti į tai, kad, kaip matyti iš ieškinio pirmojo pagrindo nagrinėjimo, tik susipažinęs su atsiliepimu į ieškinį, kuris jam buvo įteiktas praėjus daugiau nei devyniems mėnesiams po skundo pateikimo, ieškovui pirmą kartą buvo paaiškintos priežastys, dėl kurių jo pareigos nebuvo paaukštintos per 2015 m. pareigų paaukštinimo procedūrą. Taigi nustatyta, kad dėl visiško ginčijamo sprendimo nemotyvavimo ieškovas, pirma, nebuvo tikras dėl jo pareigų nepaaukštinimo priežasčių praėjus daug ilgesniam terminui, nei nustatytas atsakymui į skundą pateikti, ir, antra, buvo priverstas pradėti teismo procesą, kad gautų paaiškinimus šiuo klausimu.

84 Dėl to ieškovui kilusį neteisybės, nesupratimo ir nusivylimo jausmą (žr. šio sprendimo 64 punktą) lėmė tik paskyrimų tarnybos veiksmai per ikiteisminę stadiją. Dėl šių veiksmų ieškovas patyrė aiškią neturtinę žalą, kurios negalima tinkamai atlyginti vien panaikinus ginčijamą sprendimą (pagal analogiją žr. 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Morello / Komisija*, T-181/00, EU:T:2002:313, 131 ir 132 punktus ir 2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Casini / Komisija*, T-132/03, EU:T:2005:324, 102 punktą).

85 Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas, įvertinęs patirtą žalą *ex æquo et bono*, laikosi nuomonės, kad 2 000 EUR yra tinkamas ieškovo nurodytos neturtinės žalos, patirtos dėl ginčijamo sprendimo motyvų trūkumo, atlyginimas ir kad reikalavimas atlyginti žalą tenkintinas tik tiek.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

86 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Be to, pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 2 dalį, jeigu byloje yra kelios pralaimėjusios šalys, Bendrasis Teismas sprendžia, kaip turi būti paskirstytos

bylinėjimosi išlaidos. Galiausiai pagal Procedūros reglamento 135 straipsnio 2 dalį Bendrasis Teismas gali iš šalies, net jeigu ji laimėjo bylą, priteisti visas bylinėjimosi išlaidas arba jų dalį, jeigu tai atrodo pateisinama dėl jos elgesio, įskaitant elgesį iki proceso, ypač jeigu kita šalis išlaidų patyrė dėl nepagrįstais arba nesąžiningais pripažintų pirmosios šalies veiksmų.

87 Nagrinėjamu atveju dalis ieškovo reikalavimų dėl žalos atlyginimo buvo atmesta, todėl *Cedefop* galima laikyti laimėjusiu šią ginčo dalį. Vis dėlto reikia atsižvelgti į tai, kad ginčijamam sprendimui trūko motyvų, *Cedefop* nepagrįstai neatsakė į ieškovo skundą ir jokie pirminiai motyvai neleido ieškovui iki ieškinio šioje byloje pareiškimo suprasti jo pareigų nepaaukštinimą pagrindžiančių motyvų. Taigi būtent *Cedefop* veiksmai per administracinę procedūrą privertė ieškovą pareikšti ieškinį šioje byloje siekiant sužinoti minėtus motyvus. Taigi, atsižvelgiant į šias aplinkybes, būtų teisinga priteisti iš *Cedefop* visas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2015 m. lapkričio 4 d. Europos profesinio mokymo plėtros centro (*Cedefop*) direktoriaus sprendimą nepaaukštinti Georges Paraskevaidis pareigų priskiriant prie AD 12 lygio per 2015 m. pareigų paaukštinimo procedūrą.**

2. **Priteisti iš *Cedefop* sumokėti G. Paraskevaidis 2 000 EUR sumą jo patirtai žalai atlyginti.**

3. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

4. **Priteisti iš *Cedefop* bylinėjimosi išlaidas.**

Gervasoni Madise da Silva Passos

Paskelbta 2017 m. spalio 26 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.